

**КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА**

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІСПИТУ

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 03 ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 035 ФІЛОЛОГІЯ

РІВЕНЬ ОСВІТИ ТРЕТІЙ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИЙ РІВЕНЬ)

Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство

"Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство" належить до базових курсів у системі теоретичних лінгвістичних дисциплін. Головною метою курсу є поглиблене ознайомлення з провідними лінгвістичними концепціями XIX і XX ст., зорієнтованими передусім на генеалогічну, ареальну й типологічну класифікацію мов, на методику генеалогічних, ареальних і типологічних досліджень індоєвропейських й неіндоєвропейських мов, зокрема, іберокавказьких (передусім, картвельських), афро-азіатських (передусім, аккадської мови, гебрайської, давньоєврейської, арамейської, арабської і давньоєгипетської мов), уральських (передусім, фіно-угорських), алтайських (передусім, тюркських, монгольських і тунгусо-маньчжурських) і дравідійських (передусім, тамільської і малаялам).

Характеризується місце мов, що вивчаються, в генеалогічній класифікації та їх типологічних особливостей у контрастивному зіставленні з іншими спорідненими й неспорідненими мовами.

1. ОСНОВИ ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНОГО МОВОЗНАВСТВА

1.1. Загальна проблематика порівняльно-історичних досліджень

- порівняльно-історичний метод як сукупність прийомів дослідження мовного матеріалу в історичному розвитку з метою встановлення споріднених або неспоріднених мов;
- метод порівняння і його використання у мовознавстві. Системне вивчення мовних фактів і явищ;
- фонетичні та морфологічні відповідності між спорідненими мовами;
- успадковані та набуті подібності (мовні сім'ї та мовні союзи);
- принцип регулярності фонетичних змін у порівняльно-історичному мовознавстві;
- абсолютна та відносна хронологія мовних фактів;
- метод глотохронології| М. Сводеша;
- реконструкція праіндоєвропейської прамови;
- порівняльно-історичне мовознавство та генеалогічна класифікація мов народів світу;
- основні мовні сім'ї;
- недоліки порівняльно-історичного методу;

1.2. Порівняльно-історичне мовознавство XIX ст. -- першої половини XX ст.

- порівняльно-історичне мовознавство як одна з науково-дослідницьких лінгвістичних програм;
- виникнення порівняльно-історичного мовознавства на початку XIX ст.;
- перше покоління компаративістів (Ф.Бопп, Р.Раск. Я.Грімм, В. Фон Гумбольдт).
- А. Шлейхер і теорія родовідного дерева індоєвропейської сім'ї мов;

- критика теорії родовідного дерева Й.І Пмідтом, І. Бодуеном де Куртене і “хвильова” теорія;

- порівняльно-історичне мовознавство і Ф. де Соссюр;

- розвиток компаративістики у ХХ ст.;

- ларингальна теорія;

- методика внутрішньої реконструкції;

- погляди М. Трубецького щодо індоєвропейської проблеми;

- критика компаративізму М. Я. Марром;

- порівняльно-історичне мовознавство інших мовних сімей — картвельської фіно-угорської, семітської, тюркської, тунгусо-маньчжурської;

1.3. Порівняльно-історичне мовознавство на сучасному етапі

- підтвердження ларингальної гіпотези даними хеттської мови;

- глотальна теорія Т.Гамкрелідзе та В.Іванова;

- дискусійні проблеми сучасної компаративістики;

- проблеми історичної семантики;

- теорія лексичних полів;

- мовна реконструкція і проблема давньої культури праіндоєвропейців та їх менталітету;

- нові підходи до порівняння мовного матеріалу різних мовних сімей;

- способи подолання обмежень порівняльно-історичного методу;

- порівняльно-історичні дослідження мов різних мовних сімей (праці українського вченого О.С. Мельничука);

- ностратична теорія;

1.4. Індоєвропейська прмова і прабатьківщина індоєвропейців

осідлий і кочовий спосіб життя і причини міграції індоєвропейців;

- проблема прабатьківщини окремих груп індоєвропейської мовної сім'ї;

- мовознавство і археологія (праслов'ян і трипільська культура);

- проблема прабатьківщини слов'ян (вісло-одерська, дніпровсько-поліська, середньодунайська гіпотези);

- різні гіпотези прабатьківщини індоєвропейців (азіатська, європейсько-азіатська, європейська гіпотези та відповідні аргументи: аргумент назви солі, назв фаз року за сільськогосподарським циклом, ботанічних назв, аргумент лосося);

- північно-надчорноморська (скіфська) гіпотеза прабатьківщини індоєвропейців, археологічні аргументи М. Гімбутас;

- гіпотеза Т.Гамкрелідзе та В.Іванова (Передня Азія як прабатьківщина індоєвропейців);

- Північне Надчорномор'я як “вторинна” прабатьківщина індоєвропейців;

- балканська гіпотеза І.Дьяконова;

- прабатьківщина ностратичних мов;

- прабатьківщина людської мови.

2. ОСНОВИ ТИПОЛОГІЧНОГО МОВОЗНАВСТВА

2.1. Загальна проблематика типологічного мовознавства

- типологія мов як особливий розділ зіставного мовознавства;
- загальна (універсальна) і конкретна (спеціальна), класифікаційна і характерологічна типологія мов;
- структурно-змістова (контестивна) і функціональна типологія;
- типологія семасіологічна й ономастична;
- якісна і кількісна типологія;
- зіставлення мов на рівні системи, норми і узусу;
- рівнева (аспектна) типологія;
- ареальна типологія;
- типологія мов і характеристика іноземної мови у зіставленні з рідною мовою;
- історична типологія як одне з обґрунтувань періодизації історії мови;
- поняття про мовний тип та тип мови;
- рівні зіставного дослідження мов;
- поняття ізоморфізму і аломорфізму;
- мовні універсалії;
- значення зіставних досліджень для вивчення універсалій;
- історія досліджень універсалій;

2.2. Історія типологічних досліджень

- типологічні концепції Ф.В.Шлегеля і А.В.Шлегеля;
- змістовно-типологічна концепція В. Фон Гумбольдта;
- типологічний аспект глотогонічної теорії Ф.Боппа (т. зв. “коренева” типологія);
- динамічна типологія давніх індоєвропейських мов у працях А.Шлейхера і А.Ф.Потта;
- генетико-типологічна концепція Г.Штейнталя, М.Мюллера, Ф.Містелі, Ф.Н.Фінка;
- генетико-типологічна концепція О.Потебні;
- дослідження морфологічної будови мов у працях П.Ф.Фортупатова;
- проблеми типологічних досліджень у працях І.О.Бодуена де Куртене;
- модель комплексної типологічної характеристики мов Є.Сепіра;
- пражська лінгвістична школа і типологія мов (В.Матезіус, В.Скалічка);
- фонологічна типологія М.С. Трубецького;
- загальна часткова формальна типологія мов (Р.Якобсон, Дж. Грінберг, Ч.Ф. Вьоглін, П.Менцерат, Т.Мілевський, В.Скалічка,

А.Мартіне, Е.Станкевич, Х.Зайпер);

- квантитативна типологія мов Дж.Грінберга, А.Л. Крьобера, І.Крамського, В.Крупа, Х.Бірнбаума;
- типолого-діахронічні дослідження Є.Д.Поліванова;
- контенсивно-синтаксична і категоріальна типологія (І.І.Мещанінов, С.Д. Кацнельсон, О.П.Ріфтін, О.О.Холодович, Г.А.Клімов);
- контенсивно-формальна типологічна концепція (Б.А.Успенський, В.М.Ярцева, Ч.Філмор, В.М.Солнцев, ТМ.Ніколаєва, М.І.Лекомцева, В.С.Храковський);
- гентико-типологічна концепція Е.Касіра;
- домінативні типологічні концепції (типологія “поняттевої” комінації А.Капейла);
- діахронічна й історична типологія мов (В.М. Ілліч-Світич, Т.В.Гамкрелідзе, Вяч.Вс.Іванов, М.О.Баскаков, М.М.Гухман, Б.О.Серебренников, В.А.Дибо, В.М.Топоров, С.Є.Яхонтов);
- етнолінгвістична типологія мов (М.І.Толстой);
- соціолінгвістична типологія (У.Стюарт, Ч.А.Фергюссон, Дж.Фішман, Д.Х.Хаймз, М.М.Гухман, Л.Б.Нікольський, Ю.Д.Дешерієв, Г.В.Степанов);
- історико-типологічні дослідження Л.А.Булаховського, О.С. Мельничука, Ю.О.Жлуктенка, О.Б.Ткаченка;
- синтаксично-типологічні дослідження Г.Шухардта, Х.К.Уленбека, М.Я.Марра, І.І. Мещанінова, Є.Куриловича;
- метод мовних “інверсалій” (Л.В.Щерба, Дж.Грінберг, В.Скалічка, Ч.Осгуд);

2.3. Методика зіставно-типологічного аналізу мов

- зіставлення як основний метод типологічних досліджень;
- метод типологічних індексів;
- проблема мови-еталону (основи порівняння);
- методика опису матеріалів при зіставному дослідженні мов;
- зіставне вивчення мов та інші напрями історичних досліджень;
- зіставне і порівняльно-історичне мовознавство;

2.4. Типологія фонологічних систем

- зіставна фонетика і зіставна фонологія;
- аспекти зіставного аналізу фонем;
- основні показники для зіставлення фонологічних систем;
- кількість фонем;
- співвідношення голосних і приголосних;
- позиції;
- позиційні зміни;
- сполучуваність фонем;
- типологія голосних;
- опозиції голосних;

- типологія приголосних;
- опозиції і кореляції приголосних;
- частотність фонем у мовленні;
- типологія суперсегментних засобів (наголосу, інтонації);
- типологія складів (кількісна і якісна характеристика).

2.5. Графіка

- Типи графічної асиметрії;
- принципи орфографії для різних мов;
- словотвірна типологія;
- морфологічна структура в різних мовах;
- типологія словотворчих систем;
- типи відмінностей засобів словотвору;
- способи словотвору в різних мовах;
- словоскладання і типи складних слів;

2.6. Типологія морфологічних систем

- константи зіставної характеристики морфологічних систем;
- аналітизм і синтетизм вираження граматичних значень;
- типологічні відмінності морфологічних систем мов;
- типологія частин мови;
- критерії, які лежать в основі зіставлення частин мови в різних мовах;
- транспозиція частин мови.

2.7. Типологія граматичних категорій різних мов

- категорія роду;
- категорія відмінка;
- категорія числа;
- категорія визначеності-невизначеності;
- категорія ступеня якості;
- категорія посесивності;
- категорія часу і виду;
- категорія способу;
- категорія модальності;
- категорія особи;
- інші (специфічні) граматичні категорії в окремих мовах;
- поняття прихованих категорій.

2.8. Типологія синтаксичних систем

- типи словосполучень у мовах світу;
- критерії виділення словосполучень;
- атрибутивні словосполучення і їх різновиди в різних мовах;
- типи об'єктних словосполучень;
- типи підрядного зв'язку слів;
- типологія членів речення;

- структурно-семантичні типи підмета;
- структурно-семантичні типи присудка;
- структурно-семантичні типи додатка;
- структурно-семантичні типи означення;
- структурно-семантичні типи обставини;
- критерії визначення типів речення;
- типи двоскладних речень у мовах світу;
- типи односкладних речень;
- порядок слів у різних мовах, його функції;
- особливості актуального членування речення;

2.9. Лексико-семантична типологія

- смисловий обсяг лексичних одиниць;
- повнозначні і неповнозначні слова;
- мотивованість слова;
- емоційна лектика;
- типологія лексико-семантичних категорій;
- асиметрія лексисного значення;
- безеквівалентна і фонова лексика;
- соціальна, стилістична і функціональна характеристика класів слів у різних мовах. Слово і контекст. Типологія фразеологізмів;
- стилістичні універсалії;
- відмінності в системі стилів різних мов;
- межі між стилями;
- засоби вираження стилістичних категорій у різних мовах.

Основна література:

1. Аракин В.Д. Сравнительная типология русского и английского языков. – М., 1979.
2. Баскаков Н.А. Историко-типологическая морфология тюркских языков: Структура слова и механизм агглютации. – М.: Наука, 1979.
3. Белецкий А.А. Принципы этимологических исследований. – Киев, 1950.
4. Бенвенист Э. Индоевропейское именное словообразование. – Москва: Изд. иностр. Лит., 1955. – 260 с.
5. Білецький А.О. Сучасне порівняльно-історичне мовознавство // Мовознавство. -- 1975. -- №3. -- С. 3-12.
6. Гак В.Г. Сравнительная типология русского и французского языков. – М., 1989.
7. Гамкрелидзе Т.В., Иванов Вяч. Вс. Индоевропейский язык и индоевропейцы: реконструкция и историко-типологический анализ праязыка и протокультуры. Ч.І-ІІ. -- Тбилиси: Изд-во Тбилисского университета, 1984. – 1332 с.

8. Етимологічний словник української мови: у семи токах / Укл.: Болдирєв Р.В. та ін. -- К.: Наукова думка, 1982-1989. -- Т.1 -- 632 с.; Т.2 — 572 с.; Т.3 — 552 с.
9. Жирмунский В.М. Введение в сравнительно-историческое изучение германских языков. – М.; Л.: Наука, 1964. – 320 с.
10. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна грамати́ка української та англійської мови. -- К., 1960.
11. Климов Г.А. Типология языков активного строя. — М.: Наука, 1977. – 320 с.
12. Климов Г.А. Основы лингвистической компаративистики. – М.: Наука, 1990. – 168 с.
13. Кочерган М.П. Загальне мовознавство. – К.: Академія, 1999. – 288 с.
14. Крушельницкая К.Г. Очерки по сопоставительной грамматике русского и немецкого языков. – М., 1961.
15. Макаев Е.А. Общая теория сравнительного языкознания. – М.: Наука, 1977. --206 с.
16. Манакин В.Н. Сопоставительная лексикология. – К.: Знання, 2004. – 326 с.
17. Мейе А. Сравнительный метод в историческом языкознании. – М.:Изд-во иностр. лит., 1954. – 99 с.
18. Методы сопоставительного изучения языков. – М., 1988.
19. Мосенкіс Ю.Л. Теоретичні аспекти поглибленого діахронічного дослідження основної лексики. -- Київ, 1997.
20. Савченко А.Н. Сравнительная грамматика индоевропейских языков. – М.: Высш. школа, 1974. – 412 с.
21. Соссюр Ф. де. Труды по языкознанию. – М.: Прогресс, 1977. – 696 с.
22. Сравнительно-историческое изучение языков разных семей: Лексическая реконструкция. Реконструкция исчезнувших языков. – М.: Наука, 1991. – 120 с.
23. Трубецкой Н.С. Избранные труды по филологии. – М., 1987.
24. Ярцева В.Н. Контрастивная грамматика. – М., 1981.
25. Bachman L.F. Fundamental Considerations in Language Testing. – Oxford University Press, 1991. – 408 p.
26. Benveniste E. Pour l'analyse des fonctions casuelles: le genitif latin // *Lingua* (Amsterdam), 11, 1962. – P. 10-18.
27. Korunets I.V. Contrastive Typology of English and Ukrainian languages. – К., 1995.

Українська література

1. Роль традицій і новаторства в історії української літератури. Новаторство Т.Шевченка, І Франка, Лесі Українки.
2. Поема І. Котляревського “Енеїда” в контексті пре романтизму. Травестія та її функції у творі.
3. П.Тичина. “Золотий гомін”: пафосне вітання української визвольної революції, пророче передчуття трагедії. Композиція, символізм твору.
4. Художні напрямки і течії в українській літературі 20-40 рр. ХІХ ст. Причини появи. Основні ознаки. Роль фольклорних джерел у формуванні літературного процесу цього періоду.
5. “По дорозі в Казку” О.Олеся як символістський твір.
6. Роман В. Барки “Жовтий князь”. Смысл катарсису у цьому творі.
7. Суспільне життя в Україні ХІІІ ст. у сатиричних віршах. Проблеми жанрового розмаїття (соціальна сатира, антиклерикальні твори, віршовані сатиричні оповідання). Сатиричний пафос і особливості художньої правди в сатирі
8. Художня деталь як засіб творення образів у новелі “Камінний хрест” В.Стефаника.
9. О. Довженко.”Зачарована Десна”: проблематика, філософське звучання твору. Особливості композиції повісті.
- 10.Основні принципи бароко, його особливості в європейських та українській літературах. Д.Чижевський про українське бароко. Історична доля бароко. Необароко.
- 11.Імпресіоністичність стилю новели “Intermezzo” М.Коцюбинського.
- 12.Романтизація кохання і пам’яті в новелі Гр.. Тютюнника “Три зозулі з поклоном”
- 13.Сентименталізм та ідеї просвітництва в українській літературі. Найважливіші здобутки сентименталізму. Його історична доля в українській літературі.
- 14.І.Франко. “Перехресні стежки”. Композиція, конфлікт, психологізм.
- 15.М. Куліш. Трагедія “Патетична соната”. Сценічна історія, проблематика, образи. Традиції вертепної драми в будові твору.
- 16.Особливості українського романтизму, його історична доля. Основні персоналії. Найважливіші художні досягнення. Неоромантизм в українській літературі, його особливості, зв’язок зі “старим” романтизмом.
- 17.І.Франко. Збірка “Зів’яле листя”. Характер переживань ліричного героя.
- 18.Роман Івана Багряного “Тигролови” в контексті антирепресивної літератури. Життєва основа, автобіографічність. Проблематика, жанр, психологізм.
- 19.1.Реалізм як літературний напрям в українській літературі. Роль І.Франка в розвитку теорії реалізму. Художні здобутки реалізму в українській літературі.
- 20.І.Карпенко-Карий. “Сава Чалий”. Конфлікт: перехід зовнішнього конфлікту у внутрішній. Риси неоромантизму.

- 21.Образи митців у поезіях Є Маланюка “Шевченко”, “Сучасники”.
- 22.Соціалістичний реалізм в українській літературі: теорія і практика. Зв’язок з тоталітарною системою. Твори соцреалізму як масова культура. Історична доля соцреалізму.
- 23.І.Нечуй-Левицький “Кайдашева сім’я”. Природа сміху. Утвердження народної моралі засобами гумору і сатири.
- 24.“Празька школа” – літературне об’єднання 20-30-х років у еміграції, її місце в розвитку української літератури ХХ століття.
- 25.Іван Франко про зародження модернізму в українській літературі. Тоталітаризм і доля українського модернізму. Сучасне тлумачення модернізму.
- 26.Жанрова природа, проблематика твору А.Свидницького “Люборацькі”. Психологізм образів.
- 27.Головний смисл поезії Т. Шевченка “Мені однаково”.
- 28.Європейський і український постмодернізм.Дискусії щодо українського постмодернізму, про його набутки і втрати.
- 29.Портрет українського суспільства на тлі філософії життя автора в 10-ій пісні Г. Сковороди.
- 30.“Чорна рада ”П.Куліша, її спорідненість з вальтерскотівським романом: джерела, композиція, образна система.
- 31.Активізація неоміфологічних досліджень у сучасній українській науці про літературу.
- 32.2.Художність та її ознаки в п’єсі І.Котляревського “Наталка Полтавка”.
- 33.Проблема проступку і кари в романі Л. Костенко “Маруся Чурай”: оригінальність тлумачення й розв’язки.
- 34.Психоаналіз у літературознавстві. Основні положення. Основоположники. Активізація психоаналітичних досліджень у сучасному українському літературознавстві. Представники, праці.
- 35.Образ руської землі у “Слові о полку Ігоревім”.
- 36.Жанрово-композиційні особливості “Лісової пісні” Лесі Українки.
- 37.Становлення і розвиток українського професійного театру. Проблема репертуару. Основні мотиви, жанрове багатство української драматургії 70-90 рр. ХІХ ст.
- 38.М. Рильський. Основні проблеми лірики. Особливості лірики. Сучасне трактування групи “неокласиків”.
- 39.Творчість Уласа Самчука (“Волинь”, “Марія”).
- 40.Особливості розвитку української літератури 20-х років. Напрямки. Літературні угруповання. Тоталітаризм і розстріляне відродження української літератури.
- 41.Панас Мирний. “Повія”. Психологізм образу головної героїні: динаміка, маргінальність.
- 42.Василь Стус. Велич і трагедія борця проти тоталітаризму, за свободу України. Основні мотиви лірики. Особливості художнього мислення.

43. Причини появи полемічної літератури. Її сутність. Українські полемісти XVI століття. Мемуарно-історична проза кінця XVII-XVIII століть. Козацько-старшинські літописи.
44. Художня реалізація романтичної концепції життя й мистецтва в поезії «Перебендя» Т. Шевченка.
45. Твори П. Загребельного про минуле українського народу. Аналіз одного з них (за вибором).
46. Творчість «шістдесятників». Світоглядна й естетична позиція. Основні проблеми творчості. Роль у духовному житті суспільства та історії літератури.
47. Неоромантичний символізм повісті «В неділю рано зілля копала» О. Кобилянської.
48. Творчість О. Гончара. Тема війни і пекучі проблеми сучасності: краси і правди, духовності й відповідальності («Собор»).
49. Література української еміграції: головні центри, напрями, постаті. Аналіз життя та творчості одного з представників літератури української еміграції (за вибором).
50. Соціальна та морально-етична проблематика «Народних оповідань» і повісті «Інститутка» Марка Вовчка. Своєрідність поетики (психологізм, висока інформативність мови, фольклорна основа та ін.).
51. Творчість Ю. Яновського. Романтична спрямованість. Основні проблеми творів. Жанрове і стильове новаторство.

Теорія літератури

1. Предмет теорії літератури як науки і як навчальної дисципліни.
2. Категорія «внутрішній світ літературного твору».
3. Поетика: смисл катарсису у вірші Б. Олійника «Похорон вчителя».
4. Зв'язок теорії літератури з іншими літературознавчими дисциплінами.
5. Література і живопис. Мистецтво живописання словом.
6. Смисл катарсису у романі Василя Барки «Жовтий князь».
7. Теорія літератури та лінгвістика.
8. Література і музика – синтез двох мистецтв.
9. Смисл катарсису у романі І. Багряного «Сад Гетсиманський».
10. Теорія літератури та психологія.
11. Література і театр.
12. Смисл катарсису у романі Ліни Костенко «Маруся Чурай».
13. Значення теорії літератури для літературної освіти.
14. Література і кіно.
15. Функції художніх деталей у створенні образу Павла Дзякуна в оповіданні Гр. Тютюнника «Син приїхав».
16. «Поетика» Арістотеля як вершина досягнення естетичної думки в античну епоху. Опорні моменти цієї пам'ятки. Категорії «мімесис» та «катарсис».
17. Склад поетики літературного твору. Категорії «прийом» та «функція».
18. Функції художніх деталей в оповіданні Гр. Тютюнника «Оддавали Катрю».
19. «Поетика» Н. Буало як програмовий твір класицизму.

20. Системоутворюючі чинники літературного твору.
21. Художня ідея як системоутворюючий фактор у поезії Ліни Костенко “Ще назва є, а річки вже немає...”.
22. Повільне прочитання як дослідницький метод.
23. Категорія цілісності літературного твору. Оптимальна організація твору. Повнота освоєння теми і цілісність літературного твору.
24. Визначте головний смисл поезії Тараса Шевченка “Мені однаково...”.
25. Трактат І.Франка “*Из секретів поетичної творчості*” як зразок новаторського підходу до пошуків нового дослідницького інструментарію. Основні концепти розділів “Вступні уваги про критику”, “Психологічні основи”.
26. “Змістові” критерії оцінки художності літературного твору.
27. Визначте підтекстові смисли поезії Ліни Костенко “Плем’я Тода”.
28. Біографічний метод в літературознавстві.
29. “Формальні” критерії оцінки художності літературного твору.
30. Визначте головний зміст та засоби його вираження поезії Ліни Костенко “Хутір Вишневий”.
31. Культурно-історична школа в літературознавстві.
32. Науково-академічний, літературно-критичний, шкільний та вузівський напрями аналізу літературного твору.
33. Визначте головний смисл та засоби його вираження у поезії Ліни Костенко “Виходжу в сад...”.
34. Порівняльно-історичний метод (компаративізм).
35. Пообразний, проблемно-тематичний, послідовно-цілісний шляхи аналізу літературного твору.
36. Ваші спостереження над поезією Ліни Костенко “Спини мене, отямся і отям...”.
37. Психологічна школа: основні концепти.
38. Соціологічний, психологічний, естетичний (поетикальний) види аналізу літературного твору.
39. Цілісність поезії Тараса Шевченка “Садок вишневий коло хати...”.
40. Формальна школа: основні концепти.
41. Поняття “літературний процес”.
42. Джерела сугестивного впливу поезії Ліни Костенко “Осінній день, осінній день, осінній!”.
43. Структуралізм. Основні концепти структуральної поезики.
44. Поняття “літературний напрям”, “літературна течія”, “літературна школа”.
45. Джерела сугестивного впливу поезії Тараса Шевченка “І небо невмите, і заспані хвилі...”.
46. Системний підхід в літературознавстві.
47. Традиції і новаторство в літературі.
48. Синтез музики, живопису і слова в поезії Павла Тичини “Гаї шумлять...”.
49. Предмет художньої літератури.
50. Поняття “стиль” у літературознавстві.
51. Синтез музики, живопису і слова в поезії Павла Тичини “Арфами, арфами...”.
52. Слово як будівельний матеріал літератури. Художній образ. Якості, за якими оцінюється художній образ.
53. Поняття “літературний процес”.
54. Оцінка художності новели Гр. Тютюнника “Три зозулі з поклоном” за змістовими критеріями.
55. Художня деталь як художній образ.
56. Класицизм.
57. Композиційні та ритмомелодійні прийоми в поезії Т.Шевченка “Минають дні,

- минають ночі...”.
58. Гносеологічна функція літератури.
 59. Сентименталізм.
 60. Змістові та композиційні прийоми новели Гр. Тютюнника “Три зозулі з поклоном”.
 61. Місія митця у суспільстві.
 62. Романтизм.
 63. Внутрішній світ поезії Павла Тичини “Ви знаєте, як липа шелестить” як чинник художнього впливу.
 64. Вираження літературою національної свідомості народу, його менталітету, її вплив на формування самосвідомості.
 65. Основні риси реалізму XIX століття. Перехід реалізму в модерну стадію.
 66. Вибудовування головного смислу у поезії Ліни Костенко “Іма Сумак”.
 67. Гуманістична спрямованість твору і її значення для його художності.
 68. Нові риси реалізму в XX столітті.
 69. Людинознавчий потенціал оповідання Гр. Тютюнника (за вибором).
 70. Елітарна та масова література, їх різні суспільні функції.
 71. Реалізм в епоху радянського тоталітаризму. Доля соціалістичного реалізму.
 72. Гуманістичний зміст як джерело художності (На матеріалі однієї з поезій Т.Шевченка – за вибором).
 73. Взаємовідносини митця зі владою. Опозиція “митець і влада”, “митець і суспільство”.
 74. Модернізм, його течії та школи (експресіонізм, імпресіонізм, футуризм, сюрреалізм).
 - 75.** Цілісність та оптимальна організація літературного твору. (За вибором студента).